

KRISTEM PROMĚNĚNÉ ŽIVOTY

SBOROVÝ DOPIS

Měsíčník Sboru Křesťanské společenství Praha / ročník 19 12/ 2007

KTERÝ DŮM?

„I stalo se slovo Hospodinovo skrze proroka Agea: „Je snad čas k tomu, abyste si bydleli v domech vykládaných dřevem, zatímco tento dům je v troskách?... Toto praví Hospodin zástupcům: Vezměte si k srdci své cesty, vystupte na horu, přineste dříví a budujte dům! V něm budu mít zalíbení, v něm se oslavím, praví Hospodin. Pachtíte se za mnoha věcmi a máte z toho málo. Proč se to děje? Je výrok Hospodina zástupců. Protože můj dům je v troskách, zatímco každý běháte kolem svého domu.“ Ageus 1,3-11

V dějinách Božího lidu občas docházelo k velmi významným předělům. K takovému předělu došlo, když na perský trůn nastoupil král Kýros a vyzval Židy, kteří žili ve vyhnanství v Babylóně, aby se vrátili do Izraele a začali stavět Hospodinův dům. Nebylo mnoho těch, kteří jeho výzvu poslechli. V Babylóně se jim žilo dobře a daleká cesta do zničeného Jeruzaléma nebyla příliš lákavá. Někteří však poslechli a vyrazili. Po příchodu do Jeruzaléma je nečekalo nic příjemného. Jeruzalém byl zničen a jeruzalémský chrám vypálen. Lid pod vedením Ješua a Zerubábel postavil oltář na původních základech chrámu a začal chrám obnovovat. V knize Ezdráš čteme o mohutném hláholu, se kterým chválili Hospodina, když položili nové základy Hospodinova domu. Stavba se začala dařit a čím více se dařila, tím více přibývalo nepřátel. Protiivníci Židů nakonec sepsali stížnost a na příkaz krále Xerxa byla obnova chrámu zastavena. Lidé přestali stavět a začali se více věnovat péči o své vlastní domy. V této situaci povstává prorok Ageus a přichází s výše zmíněným napomenutím.

Zajímavé je, že vůbec nezmiňuje králův zákaz. Také navrátilce nenapomíná za to, že stavěli vlastní domy. To bylo něco, co bylo nutné, pokud měli znova osídlit Jeruzalém i zbytek zaslíbené země. To, co prorok vytýká, jsou priority (vlastní domy měly přednost před Božím domem) a určitá záliba v přepychu (dům vykládaný dřevem nebyl běžný dům potřebný k bydlení). Také připomíná,

že v případě zanedbávání služby Bohu se přestávají dařit i ostatní věci. Stavba jejich domů, práce na poli i další oblasti v jejich životě zažívaly zvláštní odpor. Pachtili se a měli toho málo. Někdy máme obavu, zda se pro Boží království nenasadíme nějak moc a nebude nám chybět čas a energie na vlastní věci. Skutečnost je ovšem často opačná.

Tato doba trvala nějakou dobu a na trůn nastoupil král Dareios. Ješua a Zerubábel se nenechali zastrašit zákazem stavby, změnili priority ve svém životě a ostatní Židé pod jejich vedením stavbu chrámu obnovili. Nezažili se nového zásahu místodržitele Tatenaje a král Dareios stavbu nejen povolil, ale naopak nařídil podporovat dokončení stavby z královských prostředků. Ješua a Zerubábel spolu s ostatními navrátilci chrám dostavěli a naplnili Boží záměr pro svůj život.

Někdy máme obavu, zda se pro Boží království nenasadíme nějak moc a nebude nám chybět čas a energie na vlastní věci. Skutečnost je ovšem často opačná.

Myslím, že se z jejich života můžeme mnohé naučit. Bůh nás povolal a zažili jsme Jeho jednání v našich životech i v našem sboru. Čím více bylo toho jednání, tím větší byl i satanský odpor. Přibývalo také různých legitimních starostí a nakonec se nám mohlo stát, že jsme si prohodili priority. Stejně jako navrátilci říkáme: „Ještě nepřišel čas, čas k budování Hospodinova domu.“ Ageus 1,2. Prostě jsme mohli uvěřit, že teď to nejde, u nás to nejde a my

máme teď tolik vlastních starostí, že kapacity na budování Hospodinova domu už prostě nejsou. Nevíme, zda Ageovo proroctví poslechli všichni navrátilci. Určitě ho ale poslechla většina. A tito se mohli radovat, když byl nový chrám zasvěcen. I my máme možnost zaslechnout Boží hlas a přijmout to, co nám říká. Čemu jsme dávali přednost v letošním roce? A co bude naší prioritou v roce 2008?

Hospodin navrátilce povzbuzoval: „Buď rozhodný Zerubábeli, buď rozhodný Jošuo, buď rozhodný všichni lidé země. Dejte se do díla, neboť jsem s vámi. Je výrok Hospodina zástupců.“ Ageus 2,5. Stejně tak mluví i k nám. Necháme se povzbudit?

Lubomír Ondráček

Milí čtenáři, přeji Vám, aby nadcházející čas Vánoc pro Vás byl časem pokoje, radosti i vděčnosti za vše dobré, co nám Bůh v Ježíši daroval.

Tomáš Božovský

P.S. Nepřehlédněte, že lednové společné shromáždění se koná (jako loni) na Smíchově v Národním domě, a to už od 14 hodin.

Kdo správně odpověděl na otázku z minulého čísla a získal zdarma Výklad Apoštolského vyznání víry? Nikdo :-), protože jsme nedostali ani jednu správnou odpověď, dokonce vůbec žádnou!

SHROMÁŽDĚNÍ
NA ŠTĚDRÝ DEN

24.12. 10:00

Sborové prostory, Na Žertvách 23

„JEŽÍŠ, PŘEDIVNÝ RÁDCE, BŮH SILNÝ, REK UDATNÝ, OTEC VĚČNOSTI, KNÍŽE POKOJE“ JE PONĚKUD DLOUHÉ NA TENHLE FORMULÁŘ. BUDETE MUSET POUŽÍT JEN „JEŽÍŠ“.

Z ANGLIČTINY PŘELOŽIL TOMÁŠ BOŽOVSKÝ
COPYRIGHT GOSPEL COMMUNICATIONS INTERNATIONAL, INC. - WWW.REVERENDFUN.COM

PŘEČTĚTE SI
V TOMTO ČÍSLE

Praha nezůstala lhostejná..2

O radosti s knihou Kazatel 3

Téma:
ACET4-6

Vánoce v Tesco..... 7

Zpráva o tom, jak dopadlo připomenutí „křišťálové noci“

Díky rozsáhlé medializaci pokusu neonacistů pochodovat židovským městem v den výročí nacistického pogromu z roku 1938, známého jako „křišťálová noc“, se většina obyvatel této země dozvěděla, že se v Praze chystají nějaké pouliční násilnosti. Většina médií se tohoto scénáře důsledně držela a vrcholem svého zpravodajství učinila pár potyček mezi násilníky a policií. Při tomto pojetí ovšem zapadlo, že události oné soboty se v několika ohledech podstatně lišily od jiných případů pouličních bitek.

Především to bylo poprvé, kdy se někdo u nás pokusil tak otevřeně přihlásit k nacistickým zločinům. Termín „Kristallnacht“, který má původ ve střepcech z rozbitých výkladů, je pro onu tragickou událost dost nevhodný a spíše by se mělo mluvit o velkém protizidovském pogromu. Na území Německé říše, do které už patřily také Sudety, bylo tehdy vypáleno nejméně 267 synagog, stovky Židů byly zabity a desetitisíce odvlečeny do koncentračních táborů. Tím prakticky začal holocaust.

Pamětníci této tragédie ještě žijí a není třeba se divit, že v nich a v celé židovské komunitě vzbudil pokus neonacistů „připomenout si“ toto výročí směs odporu a obav. Zajímavější otázkou ale bylo, zda vzbudí také zájem širší veřejnosti. Vždyť právě lhotejnost a pasivita těch, kteří měli pocit, že se jich to netýká, byla jednou z nejhrůznějších tváří holocaustu. A české obyvatelstvo, na rozdíl třeba od Dánů nebo Bulharů, se v tomto směru za války nijak nevyznamenal. Jestliže se podobné věci nemají opakovat, musí se něco změnit ve společnosti. V tomto ohledu byla sobotní provokace neonacistů malým testem, jak na tom jsme.

Dopadlo to tak, že se jako reakce na zprávy o chystané demonstraci spontánně začala rodit

myšlenka nějaké protiakce. Židovská komunita přitom od počátku komunikovala s ICEJ a naším prostřednictvím pak byly do účasti zapojeny i další křesťanské organizace. K tomuto základu se pak přidala široká řada dalších organizací: Svaz osvobozených politických vězňů a pozůstalých, Svaz bojovníků za svobodu, Junák, Liga proti antisemitismu, Tolerance a občanská společnost, Člověk v tísni, Česká společnost přátel Izraele, Centrum Franze Kafky, Ebenezer, Operace Ester... Na náměstí se sešli i lidé, kteří by jinak těžko hledali společné téma. V tom se míra mobilizace dá přirovnat k revoluční době.

„Což vy nemáte strach nevystoupit?“

Na prvním setkání od 14 hodin před Staronovou synagogou vystoupil kromě rabína Sidona s poselstvím solidarity kardinál Miloslav Vlk a ministr vlády Cyril Svoboda. Na dalším setkání na Staroměstském náměstí promluvil za církve předseda Ekumenické rady církví Pavel Černý a farář od Salvátora Sváta Karásek, který také jako znělku zazpíval své „Řekni d'áblu ne“.

Z přeživších promluvil Arnošt Lustig, který vyzdvihl projevenou solidaritu: „Když nás tehdy jako jateční zvířata nakládali do dobytčáků a jako jateční zvířata zabíjeli, nikdo se neozval. Dnes je vás tady plno, a zvlášť mám radost z těch mladých lidí.“ Oldřich Stránský vystoupil v pruhovaném vězeňském mundúru, který si přivezl ze Sachsenhausenu. „Neměl jsem ho na sobě 62 let, až dnes jsem

se ho odhodlal obléknout, protože je to potřeba.“ Paní Zuzana Růžicková, která původně vystoupit nechtěla, nakonec cestu na pódium našla: „Lidé se mě ptali, jestli nemám strach vystoupit. Já se jich ptám: *Což vy nemáte strach nevystoupit?*“

Vedle autentického svědectví pamětníků dodali setkáním váhu oficiální představitelé státu. Prezident Václav Klaus se omluvil, protože byl v té době na pohřbu pardubického hejtmána, ale setkání vyjádřil podporu. Protokolárně druhý muž ve státě, předseda Senátu Přemysl Sobotka, vyjádřil jednoznačně solidaritu se židovským národem a uvedl současné události do jasných globálních souvislostí. Vážnost ohrožení svobodného světa antisemitismem vystihl velmi přesně, když parafrázoval Kennedyho výrok z obleženého Berlína: „Dnes jsme všichni Židé“. Promluvili také předseda dolní sněmovny Miroslav Vlček a místopředsedkyně Miroslava Němcová, takže byla aktivně zastoupena větší část politického spektra a všechny vrcholné instituce. Za obležené hlavní město promluvil na závěr primátor Pavel Bém.

Na zaplněném Staroměstském náměstí vystoupila také křesťanská kapela Johna Podmolika z Olomouce, která se vyznamenala trubením na šofary. Na závěr zazpíval kantor plzeňské židovské obce Michal Forst českou hymnu. Zněla důstojně, spojovala všechny přítomné a leckdo si možná při jejím zpěvu vzpomněl, jak pan Stránský líčil, za jakých okolností umírali v Osvětimi čeští Židé: do plynových komor šli se zpěvem české hymny na rtech.

Mojmír Kallus

JUDr. Emílie Bláhová 22. 6. 1913 – 15. 11. 2007

Dne 15. listopadu t. r. odešla k Pánu Dr. Emílie Bláhová. Dožila se požehnaného věku 94 let.

Málokomu vděčí Křesťanské společenství Praha za službu tolik jako Miluše Bláhové. Hrála klíčovou úlohu při vzniku našeho společenství.

Přivedla k Pánu desítky, ne-li stovky lidí. Ač ne všichni souhlasili s jejími evangelizačními přístupy, byla nám všem příkladem v mnoha věcech, z nichž bych chtěl zvlášť zdůraznit tři, jež pokládám za nejpodstatnější:

1. Miluška šla vždy k jádru věci. Pro každého z nás je klíčová otázka, kterou položil Pilát: „Co tedy mám udělat s Ježíšem, zvaným Kristus?“ (Mt 27,22). Miluška každému, dalo by se říci včas i nečas, vyložila cestu spasení. Věděla, že náš vztah ke Kristu je rozhodující, a neřešila podružné otázky, dokud se nevěnovala této otázce nejpodstatnější.

2. Miluška zdůrazňovala, že jistota spasení je založena na Božím Slovu. Nikoli na našich pocitech, jež mohou být prchavé. Nikoli na tom, co nám říká někdo jiný. Nikoli na vnějších úkonech.

3. Miluška zdůrazňovala Boží milost a Boží jednání. Zdůrazňovala, že přijmout Krista je důležitější než vydat se Kristu. Není tak důle-

žitě, co pro Krista uděláme. Mnohem důležitější je, co On udělal pro nás.

Jako každý z nás, i Miluška měla svůj díl starostí a trápení. Nevzpomínám si ale, že bych ji někdy viděl zasmušilou či v depresi.

Víra nás jistě nechrání před problémy. Víra v Boží svrchovanost nás ovšem uchrání před tím, abychom se nechali problémy udolat.

S Miluškou jsem se setkal jako mladý člověk. Ona již byla vdovou v duchodovém věku. (Její manžel byl rovněž duchovní člověk, o němž jsem ale slyšel pouze z vyprávění.) Miluška bydlela se svou švagrovou Boženkou ve Slezské ulici na Vinohradech. Já jsem tehdy byl na počátku služby. Ted' už si připadám poměrně starý.

Pán tady Milušku nechal dlouho – při naprosté duševní svěžesti a v plné duchovní síle. Byla živou ilustrací Žalmu 92,14-16. Dovolte, abych ho ocitoval v kralickém znění (v době našeho prvního setkání jsme ještě jiný překlad k běžnému užití neměli):

*Štípení v domě Hospodinově v síňcích Bo-
ha našeho kvěsti budou.*

*Ještě i v šedinách ovoce ponesou, spanilí a
zelení budou, aby to zvěstováno bylo, že pří-
mý jest Hospodin, skála má, a že nepravosti
žádné při něm není.*

Dan Dřápal

O radosti s knihou Kazatel

„Marnost nad marnost, řekl Kazatel, marnost nad marnost a všechno marnost“, píše se v kralickém překladu v úvodu knihy Kazatel ve 2. verši 1. kapitoly. Tento verš může vyznívat až nebiblicky a poněkud dráždí zvědavost, co bude následovat v dalších řádkách.

Knihy Kazatel je připisována králi Šalomounovi, to však podle starověkých zvyklostí neznamená, že on je jejím skutečným autorem. Jedná se o knihu prozářenou Boží moudrostí a piší-li o ní zamyšlení, neznamená to, že bych ji chtěl nějak analyzovat nebo vykládat. Při čtení této knihy je spíše třeba se hodně ztišit, otevřít a o jejích verších přemýšlet. Pak najednou zjistíte, jak harmonicky, uceleně a výstižně je tu vše podáno. Mé zamyšlení proto, prosím, chápejte spíše jako vyznání a sdílení úvah o tom, jak aplikovat verše knihy v našem běžném životě.

VŠECHNO PROZKOUMAT

Kazatel nás hned v úvodu přesvědčí, že nás nechce nechat v nejistotě ohledně směřování knihy, když ve 3. verši 1. kapitoly píše: „Jaký užitek má člověk ze všeho svého pachtění, z toho, jak se pod sluncem pachtí?“. A ve 13. verši 1. kapitoly se vydává na cestu hledání odpovědi: „Předsevzal jsem si, že moudře propátrám a prozkoumám vše, co se pod sluncem děje“. I v dalších verších má čtení rychlý spád, kap. 1, verše 17,18: „Předsevzal jsem si, že poznám moudrost, poznám i ztřeštěnost a pomatenost. Poznal jsem však, že i to je honička za větrem, neboť kde je mnoho moudrosti, je i mnoho hoře, a čím víc vědění, tím víc bolesti“. Tak tedy Kazatel poté vyrazil jinou cestou, po které lidé svým usilováním vyrážejí, kap. 2, verše 1 a 3: „...ted' to zkusím s radovánkami..., ...své tělo osvěžím vínem..., ...dokud nezjistím, co dobrého mají lidští synové z toho, co konají ve vyměřených dnech svého života“.

Kazatel vyrazil naplno směrem, kterým my si v životě cestičky jen ztěžka prošlapáváme, často bez rozeznání jasných obrysů cíle. Kazatel vyzkoušel dopřát si dosyta všeho, co svět může nabídnout: bohatství, slávu, majetek, jídlo, pití, rozkoše... Předešel nás, udělal průzkumníka a dělí se s námi o získané zkušenosti.

Ty zkušenosti jsou vlastně odpověďmi na otázky po smyslu nemalé části našeho snažení a na otázky vztahující se k hledání pozemského štěstí a radosti.

VÝSLEDEK

Ve 2. kapitole, ve 20. verši hlásí Kazatel, jak dopadla jeho expedice za horizonty cest, kterým svět přikládá takový význam: „Odvrátil jsem se od toho se srdcem plným zoufalství nad vším svým klopotným pachtěním pod sluncem“.

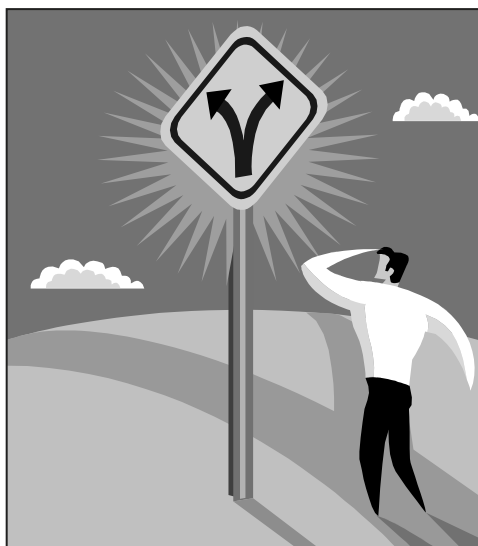
Zrekapitulujme: Kazatel došel mnohem dál, než je nám dáno dohlédnout a suverénně položil na lopatky běžné představy o smyslu cílů lidského snažení, které jsou podle světských kritérií tolik důležité: učenost, postavení, bohatství, radovánky...

**Závěr všeho,
co jsi slyšel:
Boha se boj
a jeho přikázání
zachovávej,
na tom u člověka
vše závisí.**

Kazatel 12:13

VÝCHODISKO?

Kazatel dosvědčuje oprávněnost závěrů expedice a nastiňuje pravý pohled, kap. 3, verše 10 a 11: „Viděl jsem lopotu, kterou Bůh uložil lidským synům a tak se lopotí. On všechno učinil krásně a v pravý čas, lidem dal do srdce i touhu po věčnosti, jenže člověk nevstihne začátek ani konec díla, jež Bůh koná“.

LIDSKÝ POHLED NESTAČÍ

Z těchto veršů je jasné, že lidský pohled nám k pochopení hlubšího významu mnohého lidského úsilí stačit nebude. Znamená to tedy, že nemůžeme hledat na světě v ničem žádnou radost a smysl? Určitě ne. Velmi jasně to zaznívá z kap. 3, verše 12: „Poznal jsem, že není nic lepšího, než se radovat a konat v životě dobro“, nebo z verše 22: „Shledal jsem, že není nic lepšího, než když se člověk raduje z toho co koná, neboť to je jeho podíl“. Tedy ne upnutí se na mlhavé cíle, ale radost z procesu samého. Je to nesmírně osvobozující opustit stresy z nedokončeného díla a vyměnit je za radost z díla rodičícího se. Doplníme si každý sám nějakou činnost doma, v práci, ve sboru... Neplatí to ale rozhodně jen o činnosti. Máte nový počítač, auto, mobil...? Tak neřešte, že existují lepší značky, ale děkujte za to, co je a radujte se z toho, to je váš podíl. Byli jste na dovolené v Brdech? Tak se nezapomínejte tím, že jiní jezdí na Nový Zéland, ale radujte se, že vám v Brdech svítilo sluníčko a děkujte za to. Budování vlastních představ, co bychom potřebovali ke štěstí a radosti, kteréžto představy nám někdy i vnucuje svět, by nás mohlo ochudit o prožití skutečné radosti, kterou pro nás připravil Bůh. Kazatel nám to potvrzuje, kap. 2, verš 26: „Bůh totiž člověku, který je mu milý, dává moudrost a poznání i radost. Hříšník však nechá lopotit se, shánět a hromadit věci, které nakonec musí předat tomu, kdo se zalíbí Bohu“.

NEMINOUT, CO BŮH PŘIPRAVIL

Vzpomínám si, jak jsem jednou na jaře šel po svěží louce v krajině pod Kralickým Sněžníkem. Modrá obloha, slunce svítilo, rozkvetlé stromy plné včel. A mě najednou zalila taková vděčnost Bohu za to, že mi dal se z toho všeho tak radovat. A to klidně i s tím, že podle měřítek světa bych měl rozhodně mnoho důvodů k nespokojenosti. Věřím, že se jednalo o podíl, o kterém mluví Kazatel.

Na konec dejme slovo opět Kazateli, kap. 12, verš 13: „Závěr všeho, co jsi slyšel: Boha se boj a jeho přikázání zachovávej, na tom u člověka vše závisí“.

Přeji vám, abyste si při cestě životem, pamětliví Kazatelova závěru, nenechali ujít žádný radostný prožitek, který vám Bůh připraví.

Jaroslav Novák

K rozhovoru, který jsem s Vládou připravoval, mi chyběly fotografie. Ani Vláda žádné neměl, ale nabídl mi: „Tak pojď se mnou, něco nafotíš a uvidíš, jaké to opravdu je.“ Nabídl mi tři různé školy v různých termínech a já si jednu vybral. V úterý jsem se pak chtěl domluvit na další den, kdy se sejdem. Podíval jsem se do Vládyho emailu a zvěděl se. Přednáška není ve středu, ale dnes, v úterý, asi za dvě hodiny! Jak jsem se mohl takhle splést?! Nicméně se mi podařilo rychle sbalit foťák, ještě náhradní baterie (hodily se!) a rychle na metro. Vše jsem nakonec stihl v pohodě a na Vládu před školou ještě chvíli čekal. Během dvouhodinové přednášky to ve třídě vypadalo opravdu tak, jak Vláda říkal, chvíli smích a vzápětí mrazivé ticho při pohledu na statistiky a domýšlení si některých skutečností. A o čem ta přednáška vlastně byla?

Tomáš Božovský

ACET Česká republika

AIDS | Care | Education | Training

Vládo, možná Tě mnozí znají jako někoho, kdo ve sboru zařizuje nejružnější věci. Od administrativních po velmi praktické. Jedna oblast Tvé služby ale možná není tak známá, či pro členy sboru viditelná.

Pracuješ také jako lektor v rámci projektu ACET. Mým laickým pohledem znamená ACET program pro prevenci proti AIDS. Říkám to správně?

Ano, ACET je mezinárodní křesťanská organizace. Jak vyplývá z názvu (ACET je zkratka - AIDS, Care, Education and Training) zabývá se výchovou a vzděláváním v oblasti prevence AIDS i péči o HIV pozitivní lidi. V ČR se věnuje převážně primární prevenci, to jest přednáškám na základních a středních školách, ve sborech, na mládežích a podobně.

Přestože ACET možná není pro mnohé neznámá organizace, mohl bys ji alespoň stručně představit?

ACET založil v roce 1988 Patrick Dickson a sídlo má v Anglii. Nyní pracuje asi ve dvaceti zemích světa na všech kontinentech.

Ty jsi lektor ACET. Co to vlastně znamená? A jak ses jím stal?

Někdy v roce 1994 jsem slyšel přednášku Tomáše Řeháka v Týně nad Vltavou a tak mě to uchvátilo, že jsem se rozhodl, že tohle chci dělat taky. Nechal jsem se vyškolit a od té doby více či méně intenzivně přednáším. Poslední dva roky se díky grantu z ciziny podařilo, abych se této činnosti mohl věnovat více, takže nyní zhruba dva až tři dny týdně

přednáším na školách v Praze a okolí.

Co to obnáší?

Přednášky jsou víceméně standardizované, takže základ máme všichni lektori stejný, ale každý si přidává svoje příběhy, věci, které jsou mu blízké. Já třeba více než jiní mluvím o interrupcích. Přednášky jsou dvě vyučovací hodiny. Většinou přednáším v jednotlivých třídách, ale stane se, že mi vedení školy nažene třeba 10 tříd najednou do nějaké auly a přednáším pro několik desítek dětí najednou.

Co je obsahem přednášek?

V přednáškách se jednak mluví o odborných věcech, jako je způsob přenosu viru HIV, mechanismus jeho šíření, o statistikách apod. Dále pak o prevenci, kdy jako organizace klademe důraz na sex až v manželství a věrnost. Ale řeč je i o kondomech a podobně. K tomu všemu se dříve promítaly diapozitivy (ještě si vzpomínám, jak jsem na přednášky vlášel neuvěřitelně těžký diaprojektor), nyní má většina z nás už powerpointovou prezentaci.

Jak se Ti daří oslovovat školy? Je o přednášky zájem?

V Praze je ta situace dost těžká. Školy mají nabitý program obecně, navíc s přednáškami o AIDS chodí i prohomosexuální organizace. Ale my máme tu

výhodu, že nabízíme přednášky pro školy zdarma a přímo ve škole. Proto jsme pro ně zajímaví. Nicméně musím často vedení škol několikrát kontaktovat (mailem, osobně, telefonicky), než se podaří přednášky dojednat. Tam, kde přednášky už měli, většinou pak problém nebývá a chtějí nás znovu.

Pokud by někdo ze čtenářů stál o to, abys přišel do školy, která je v jeho okolí (kam třeba chodí jeho děti), co by měl udělat?

Mám propagační materiály ACET a informace o přednášce, takže nejlépe je, aby onen zájemce tyto materiály ode mě získal a pak příslušnému učiteli (třídní, výchovný poradce, protidrogový koordinátor, zástupce, ředitel...) materiály předal s tím, že by o to pro svoje dítě stál. No, já pak mohu do školy zajít či zavolat a domluvit se, zda zájem mají. Jen ještě upřesním, že přednášky se týkají 8. a 9. tříd základních škol, popř. adekvátních ročníků víceletých gymnázií a středních škol.

A co děti ve třídách? Jak reagují?

Je to různé. Co se obecně kázně a pozornosti ve třídě týče, hrozná moc záleží na tom, jak si to učitelé ve škole nastaví. Je to o jejich osobnosti a ochotě nevzdát s mladými boj o autoritu. Někde je takový klid, že by byl slyšet spadnout špendlík a přitom děcka reagují na přednášku dobře a ptají se, jinde mám pocit, že je musím neustále překřikovat. Ale obecně se dá říci, že přednáška je tak výborně udělaná (tím se nechvám já, já jsem většinu převzal od Tomáše Řeháka), že se střídají velice drsná čísla, příběhy a vtipky, takže se střídá ve třídě mrazivé ticho a výbuchy smíchu. Většinou nemám problém s tím, že by mě nebrali, nebo že by je to nezaujalo. Velice často mě na konci přednášky odmění spontánní potlesk. Hodně mluvím taky o panenství a panictví, což není zrovna populární téma, ale často sleduji, že zvláště holky mají v očích slzy a někdy přijdou třeba i poděkovat, že to mohly slyšet. Občas se někdo ozve i na Skypu nebo mailem s nějakým dotazem, nebo to pochválí.

<http://www.acet-international.org/index.htm>

Může se při přednáškách nějak projevit, že přednáší křesťan?

Vzhledem k tomu, že se striktně bráníme, aby byly tyhle přednášky skrytou evangelizací, protože to by nám do škol zavřelo dveře, evangelium rozhodně neříkám. Ale o tom, že jsem křesťan mluvím, říkám, že to je můj důvod, proč jsme čekali se sexem až do manželství. Mluvím o Ježíšově definici lásky jako sebevydání. A taky v brožurách, které dětem nabízím ke koupi (Sex, AIDS a vztahy od S. Anguse a Sex, šlehačka na dortu od T. Řeháka) je o křesťanství dost. Ale jasné evangelium s dětmi sdílím až na následných večerech, pokud je na to vhodná příležitost. Tam ale žel moc dětí nechodí, to je věc, která mě zatím hodně mrzí a nevím, jak lépe to udělat.

Máš po přednáškách nějaké odezvy také od učitelů?

Ne vždycky na přednáškách učitelé jsou. I tady se pozná jejich přístup k povolání - někteří uvítají, že mají dvě hodiny volno a můžou si dát káfe. Ale častěji tam učitelé jsou a ti jsou téměř vždy nadšení. A to nejen ti starší, kteří jsou ze „staré školy“ a hodnoty, o kterých mluvím, jim jsou blízké, ale i mladí učitelé, kteří jsou jen o pár let starší, než žáci či studenti. Už několikrát se mi stalo, že učitelé říkali, že minule měli přednášku od pana doktora Uzla (který za to mimochodem chce dost velké peníze), ale bylo to hrozné a na příště chtějí už jen mě. To potěší.

Máš nějakou statistiku, v kolika třídách jsi přednášel, kolik dětí ten program mohlo slyšet?

Úplně přesně to nevím, protože statistiku si vedu až od roku 2000. Ale za těch posledních 7 let jsem oslovil přes deset tisíc žáků a studentů. A víc než půlku z toho v posledních dvou letech, kdy se přednáškám věnuji mnohem intenzivněji. Takže odhaduji, že celkově to bude kolem 14 tisíc.

Proč myslíš, že je tak důležité přicházet do škol s tímto projektem?

Jednak je tu reálná hrozba AIDS, která se týká nejen Afriky, ale čím dál tím více i naší republiky. Za posledních pět let tu vzrostl počet nových případů HIV trojnásobně. A naše

přednáška je fakt na dobré odborné úrovni. Je ale taky jako jedna z mála skutečně primární prevencí. Mluvíme totiž nejen o kondomech, ale především o vztahu k sexu vůbec, o zdrženlivosti, panenství a panictví. Zkrátka o Božím plánu v oblasti sexu pro člověka - i když tam nezazní to, že je to Boží plán. Věřím, že takhle můžeme ovlivňovat mladé lidi. Z médií jsou neustále bombardováni tím, že sex je především zábava a je potřeba si ho co nejvíce užít - kdykoli, kdekoli a s kýmkoli. Od nás slyší o zodpovědnosti, o vzácném daru panenství a panictví. To jinde neuslyší. Není nikdo jiný, kdo by jim to řekl.

I kdyby jeden mladý člověk z každé třídy po mojí přednášce změnil pohled na sex a partnerské vztahy, má to cenu. Většinu mladých lidí do církve nedostaneme - i když vyhlížím probuzení a pak se ve sboru dveře netrhnou. Ale tady je příležitost ovlivňovat je přímo ve škole, kde slyší spoustu nesmyslů o evoluci a tak dále a my máme možnost přijít a říct: je tu ještě jiná alternativa pro tvůj sexuální život a pro vztahy, než co ti říká Bravo nebo Raftáci. Vždycky se po přednášce modlím, aby jim to Duch svatý připomínal i do budoucna.

Viš, kolik lektorů ACET pracuje v České republice? Já znám pár jmen jako Tomáš Řehák z Hlinska nebo Pavel Pabián z Krupky (či Jirka Pitzmos z Rovinje), ale je vás určitě mnohem víc.

Lektorů je v současné době 38, ne všichni ale aktivně přednášejí. Kromě těch, které jmenuješ jsou ještě František Krampota a Zdeněk Pospíšil na plný úvazek. V Praze jsme 4 lektori, z nichž já jsem v současnosti neaktivnější.

<http://acet.cz/>

Je tedy lektorů dostatek nebo byste uvítali další posily?

Rozhodně by se ještě další lektori hodili, možná zvláště mimo Prahu. Někdy je situace, že se musí nějaké požadavky škol na přednášky odmítat, protože je toho moc. Ale v Praze zatím takový problém nemáme. Nicméně kdy-

by se někdo chtěl stát lektorem, určitě to uvítáme.

A kdo se může stát lektorem ACET? Jaká je k tomu potřebná kvalifikace a co by měl někdo, kdo by o takové službě uvažoval, udělat?

Lektorem se může stát každý křesťan starší 18 let. Je potřeba, aby uměl trochu vystupovat, dobře mluvit a nebál se přednášet mladým lidem. Taky si myslím, že by měl prožít nějaké povolání od Pána do téhle služby, protože to není vůbec lehká služba. Já když skončím přednášku (většinou přednáším na jedné škole v jednom dni 2 přednášky, tedy 4 vyučovací hodiny, kdy téměř celou dobu mluvím a mluvím a mluvím), sednu do auta a musím chvíli relaxovat, jak jsem vyždímaný. Ale alespoň ten čas využiji k modlitbě za ta děcka.

Také je důležité, aby měl časovou kapacitu. Přednášky probíhají v rámci výuky, tedy dopoledne. Alespoň ze začátku asi není možné, aby zájemce hned nastoupil na plný úvazek, takže je potřeba i mít na přednášky čas. Každého zájemce o tuto službu, tedy i toho, kdo by si to chtěl „osahat“, mohu vzít s sebou na nějakou přednášku. Takže kdokoli by chtěl, ať se mi ozve.

Jak vypadá další příprava lektora?

Školení probíhá tak, že zájemce o lektorství jde nejprve na zhruba dvě přednášky s někým, kdo má oprávnění školit (což jsem i já) a pak na dalších asi 3-4 přednáškách si zkouší odpřednášet vždy část přednášky, nakonec

pak celou pod dohledem školitele. Načez dostane certifikát a může začít samostatně přednášet.

Během přednášky říkáš spoustu údajů a statistik. Jak se k nim dostaneš?

O přísun nových informací a statistik se stará ředitel ACET, který nám lektorům tyto informace rozesílá a jednou ročně míváme setkání, kde si nové věci také říkáme a doplňujeme si přednášku o aktuální informace.

ACET také jistě něco stojí. Jak to je s financováním?

No jasně, že to něco stojí. Školám nabízíme přednášky zdarma, takže to někdo zaplatit musí. Někdy si od škol necháme zaplatit třeba cestovné, ale na nic víc většinou školy nemají. Když jsem byl pastorem regionu Západ, dělal jsem tyhle přednášky v rámci své práce, takže tyhle náklady vlastně hradil sbor. Takhle to má hodně z lektorů, většina z nich nějak slouží v církvi, jako pastoři nebo jiní alespoň částečně placení vedoucí. V posledních letech se podařilo sehnat nějaké peníze od zahraničních organizací (např. Samaritan's Purse, Geneva Global) i od českých sponzorů. To umožnilo, aby někteří lektoři byli uvolnění na plný úvazek, v současnosti jsou čtyři a já přednáším na živnosták. Některým dalším lektorům se proplácí třeba cestovné. Ale kdyby bylo peněz více, mohla by se tato služba rozvíjet ještě mnohem rychleji. Vypisujeme různé granty třeba na Ministerstvo zdravotnictví či školství, ale u nás to funguje

žel tak, že z balíku několika milionů, které se rozdělují na prevenci AIDS, dostanou většinu organizace homosexuálů a my jsme dostali 50 tisíc, ačkoliv co se přednášek týče, minimálně třikrát převyšujeme počet oslovených lidí nad ostatními dotovanými organizacemi. V současnosti se snad podaří získat nějaké peníze i od EU.

Kromě práce v Česku ještě aktivně podporujeme práci v dalších zemích, nejvíce asi na Ukrajině a v Rusku, kde je situace ohledně šíření AIDS naprosto tragická. V Rusku dělá neuvěřitelnou práci Marek Slánský a často ho jezdí naši vedoucí podporovat - to ale samozřejmě taky něco stojí.

Já v současnosti zhruba dvě pětiny své práce věnuji přednáškám a fakturuji ACETu podle počtu posluchačů, kterým přednáším. Díky další dotaci od americké organizace Mustard Seed Foundation mohu mít proplacený i čas, kdy dělám propagaci na školách i náklady na

přijali službu ACETu natolik za svou, že ji budou podporovat mnohem více, než je tomu dosud. Ale hledáme sponzory i mezi podnikateli a firmami. K tomu aktivně provádíme fundraising a vypsalí jsme i průběžnou veřejnou sbírku. Podporovat naši práci je možno

buď dlouhodobě nějakou, i malou částkou, nebo dát jednorázový dar.

Lze podporovat obecně práci ACET nebo třeba nějakého konkrétního lektora (třeba mě :-).

Pokud by někdo chtěl přispět (nebo přispívat), může svůj dar poslat na číslo účtu:

35-4972600287/0100.

Kdo by měl zájem podporovat takto přímo moji práci, může peníze posílat na další účet ACETu č. 195069080267/1000 pod variabilním symbolem pro podporu mých přednášek 555.

Jinak ale samozřejmě můžete podpořit práci ACETu i svými modlitbami. Ty potřebujeme stejně jako peníze :-)

dopravu, protože jezdím po celé Praze a vozím sebou krom dalších materiálů i dataprojektor a notebook, které jsme také mohli pořídit díky této dotaci. Kdyby ale nebylo těchto zahraničních sponzorů, nemohla by se tato práce v současnosti asi vůbec dělat. Sbor by na to neměl.

Slyšel jsem o veřejné sbírce, která na ACET probíhá. Můžeš o ní říct něco víc?

Máme vizi, že do budoucna by hlavní část příjmů ACETu u nás neměla být ze zahraničí, ale od našich lidí a organizací. Věříme, že je správné, aby česká církev, čeští křesťané

V prosinci se chystá také benefiční představení divadelní hry KLaP. Kdy a kde to bude?

V souvislosti s Mezinárodním dnem boje proti AIDS, který je 1. prosince, tedy pouhé 4 dny před naším představením, proběhlo nelehké jednání mezi vedoucím souboru Kairos II a členem Výkonného výboru ACET (ale nikomu neprozrazuj, že obojí jsem já) a výsledkem je dohoda, že toto představení bude benefiční - 25% z výtěžku ze vstupného půjde na práci ACET. Toto představení bude od 19:30 v Klubu Klamovka (je to kousek od zastávky tramvají 4, 7, 9, 10 Klamovka).

Díky za rozhovor.

Jak to všechno vzniklo

Píše se rok 1981, v USA umírá 8 lidí na nevysvětlitelnou chorobu, jejich těla nevykazují žádnou obranyschopnost. Přes všechny snahy lékařů umírají. O dva roky později přicházejí vědci v laboratořích na to, že ztrátu imunity způsobuje virus HIV. Nemoc AIDS se šíří po celém světě velkou rychlostí. Lidé s AIDS prožívají nepřítel a odmítnutí společnosti.

V roce 1985 se lékař Patrick Dixon (odborník přes rakovinu) v Anglii seznámí s několika lidmi s AIDS. Jako křesťan nemůže snést pohled na zanedbanou péči o tyto lidi - rozhoduje se, že se bude o ně starat. Zakládá organizaci, která nese jméno:

Aids
Care – péče
Education – vzdělávání
Training – vyučování

Smutná statistika

rok 2002	
svět	
nakazilo se:	59 milionů
zemřelo:	22 milionů
Česká rep.	
HIV pozitivní:	601 (178 cizinců)
z toho AIDS:	163
úmrtí na AIDS:	121
rok 2007	
svět	
nakazilo se:	70 milionů
zemřelo:	29 milionů
Česká rep.	
HIV pozitivní:	1020 (276 cizinců)

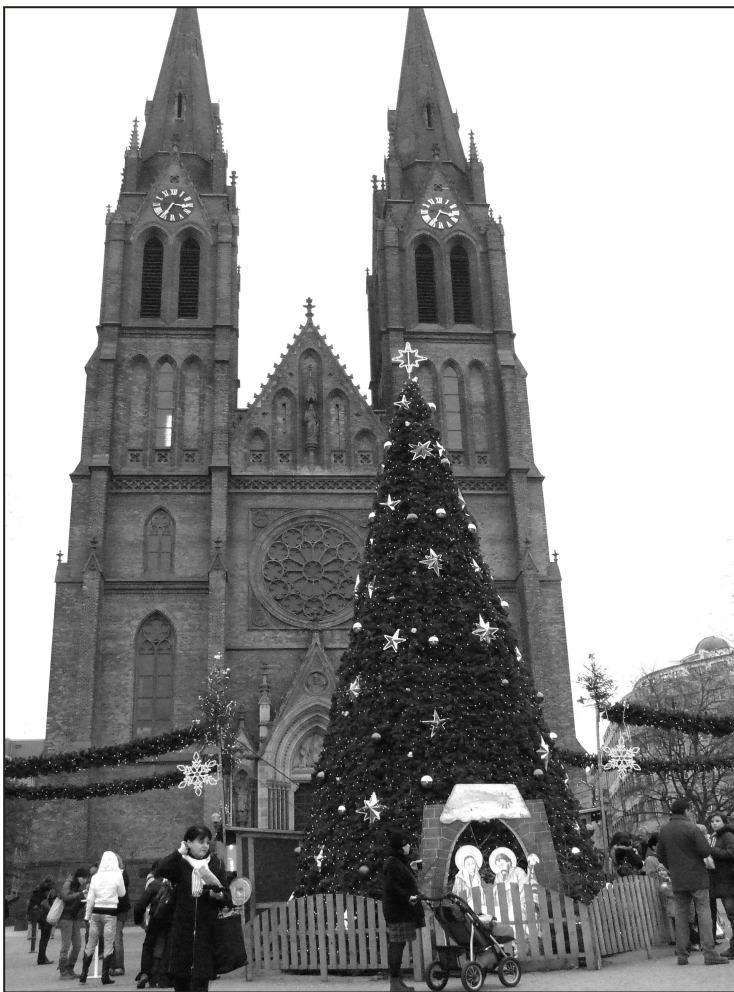
Vánoce v Tesco

Už jen tu sešivačku a můžeme jít domů. Když jsme tu byli před týdnem, ještě ji neměli, tak snad to dnes bude lepší. A vůbec, Tesco nemám ráda. A celkově nákupy, to je hrozná otrava. Co to tu visí ze stropu? Ale, Pane, to je přece hrozná! Je sotva konec října a Santa se tu pohupuje jako doma. No, co bys tomu řekl. Vidíš, Bože, jaká jsou ty Vánoce hrůza? Koukni se kolem sebe.

Ne, sešivačky ještě nejsou. Objednávali teď velkou zásilku vánočních papírů a kouliček na stromček a na takové „obyčejné věci“ jako sešivačky tu teď prý nikdo nemyslí. Tobě se to snad líbí, nebo jako co?! Jé, a hele támhle! Ty krabice obalené lesklým papírem s mašlí nadferdovské velikosti. To je fakt otřes.

Jo, vlastně – promiň. To jsou tvoje narozeniny. Jenže co ty máš s tímhle společného? Z repráků se line „ježíšku panáčku...“, to nebude na tvoji počest... Když ty za to ale nemůžeš. Já vím. Tak promiň, no. Jo, je to dobře, že ses narodil. Díky.

Tak já ti k těm narozeninám něco dám, jo? Jenže co? ... No, tak to bude složitější. Vždyť ty už vlastně všechno, co je moje, máš. Podívej, já ti přece každý den říkám, ať mě vedeš a ať skrze mě děláš, co chceš. Tak to můžeš brát k narozkám jako takový dlouhodobý dárek. To se mi jaslouvá. ... Ale přeci jen bych ti ráda dala něco speciálního.

A jó... to je sice pravda, že celý můj život máš ty, všechen čas a všechno, co dělám. Ale je fakt, že si občas trochu toho času půjčuju... a vůbec, někdy si půjčuju i jiné věci, které jsem ti už dávno dala a každý den ti znovu

hlásím, jak jsou tvoje. Ne, neberu si je zpátky. Prostě si je jen sem tam vypůjčím... Promiň. Už to dělat nechci. Důvěřuji ti.

Věřím, že se o všechno, co jsem ti dala, dokážeš postarat mnohem líp, než mě vůbec může napadnout. A také věřím, že znáš ten správný způsob a čas, kdy a jak se starat.

Kvůli hodinkám, které mi maminka tehdy dala, mi teď taky neleze do šuplíku, aby je natahovala nebo jim čistila sklíčko. Jednou mi je dala a teď je na mě, abych je opečovávala a používala. Ještě je nikdy neměla na sobě, a to ani když se jí zdálo, že už jsem si je dlouho nevzala a jsou pod hromadou dalších věcí nevyužité.

Takže ti ke tvým narozeninám slavnostně slibuji, že všechno, co jsem ti ze sebe kdy dala, nechám skutečně jen pod tvým velením. Nebudu si půjčovat ani svůj čas ani svoji energii ani svoje schopnosti, a to i kdyby mi v mých očích připadaly nevyužité. A taky slibuji, že úklid tvého obýváku nechám jen a jen na tobě. Nech si tam co chceš, ostatní klidně vyhoď, i kdyby to byly mé oblíbené věci.

A ještě jeden narozeninový slib: když budeš chtít jít nakupovat, půjdeme. A jsem si jistá, že z toho budeme mít krásný zážitek.

(A to i kdyby tu sešivačku nedostali ani do příštího týdne.)

Jolanka

Čekání na Vánoce

A ty, Betléme efratský, ačkoli jsi nejmenší mezi judskými rody, z tebe mi vzejde ten, jenž bude vládcem v Izraeli, jehož původ je odpradávná, ode dnů věčných. On nás vysvobodí před Ašúrem, až vtrhne do naší země, až bude šlapat po našem pomezí. (Micheáš 5:1, 5)

Zpráva ze starobylých kronik

Byl zcela šokována. Možnost, že někdo spatří anděla na poli, v bitvě, u studny, ve snu, jí připadá normální. Ale v kuchyni?! Uprostřed rozdělané práce. Naprosto netaktní. Vyřídilku měla vždycky dobrou, tak kladla asi milion otázek. Nevypadalo, že by mu to vadilo. Asi si také rád popovídá. Jen je zvědavá, jak TO sdělí snoubenci, až se vrátí z cest. Kdyby se našel někdo, kdo by taktně naznačil. Ale může ona doufat? Co jí čeká? Pán ví.

Byl zcela šokován. Ani mluvit nemohl. A to si myslel, že chlapy z vesnice zná. Chudák holka, takhle ji poplést hlavu. Nebo že by přespólní? Ale kdo? Ona přece nikdy nebyla do větru. Ona nikdy nedbala na líbivá slovíčka. Smála se a říkala, že zmizí jako třeptivá rosa v letním žáru. Co má dělat? Za kým jít?

Kdyby tak alespoň na chvíli usnul. Třeba by si hlavu pročistil.

Mluvila s tím samým? Taky nemohla rty od sebe odlepit? Hlášku ze sebe vydat? Ještě teď se mu třesou kolena. No ještě že on nikdy nebyl horká hlava, On by také nebyl pomalý ve skutcích. Ani pomyslet, co by se mohlo stát. Hlavně, že už ví, co má udělat. Jeho jméno budí pochváleno.

Byl v šoku. Nejdřív ztuhl, pak se rozklepal. Ani hůl neudržel. Právě přemýšlel, zda medvěd, který byl zabít jistou rukou budoucího krále Davida, zanechal nějaké potomky a zda by nebylo od věci vstoupit do dějin i řečí s novým jménem: Ten, který půlnočního medvěda zdolal. Člověk sní, Bůh jedná.

Kdo vydrží na nohou vedle blesku i když si říká anděl a opakuje neboj se neboj se neboj se...? Ať mi, prosím, nikdo neříká, že vstát a oslepený doklopýtat tmou do Betléma, nebyla odvaha. Ještě že nešel sám. Připadal by si jako idiot.

Byl zcela konsternován. Taková drzost! Ti tři mu vypálili rybník. Velmi elegantně, zdá

se. Jeho zuřivost nic nespravila. Jak může bojovat proti andělům, když on je nevidí? Za co ty zákoníky platí?! Mohli také něco předvídat. A Nejvyšší se očividně s ním nehodlá bavit. Svě anděly posílá do končin, kam ty, kteří něco znamenají, nenapadne ani vkročit. Po některých cestách se nechodí. Nikdy.

Neví, zda byl překvapen. Nepochyboval o zaslíbeních. Nepochyboval o věrnosti. Nečekal v Jeho slovu nějakou kličku a nějaké ale. Ta léta svých představ a ohlížení se za každým lepším mládencem má za sebou. Teď jen čekal. Nepřeslechl hlas, který jej přivedl do chrámu. Přiznává, byl nepatrně překvapen. Nečekal děťátko. A přeci mimo všechen halas paláců a dvorů ono vyrostle v muže a stane se Králem králů a Pánem pánů.

On je Spasitel. Jeho Spasitel. Kdo ještě vyhlíží svého Spasitele? Kdo přizná, že potřebuje zachránit?

A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme Jeho slávu.

Podzimky - co se dělo a co jsme prožili!

Podzimky byli úplně super! Hodně jsem toho tam prožila a myslím, že nejen já. Ale vraťme se k tomu, co se dělo. :o)

CESTA BYLA DLOUHÁ

Ve čtvrtek jsme se sešli na Hlavním nádraží u pokladny č. 10. Trvalo jen několik minut, než si nás všechny Mayo zapsal a ujistil se, že nám nikdo nechybí. Pak jsme konečně mohli vyrazit vpřed dorostovým PODZIMKÁM. :o)

Cesta vlakem byla dlouhá, řekla bych tak hodinová + další motoráček. Ale dobře to dopadlo a nakonec jsme se šťastně dostali na nádraží v Kutné Hoře. :o)

Nečekala jsem ale, že tím naše dlouhá cesta ke krásnému gymnplu teprve začíná. S těžkými batohy jsme se vydali na zdoluhavou cestu, samozřejmě do kopce. Nikdy bych neřekla, že Kutná Hora je tak velké město, ale opak byl pravdou. Mám jsem nedošla...

SEZNAMTE SE S LEGUÁNEM

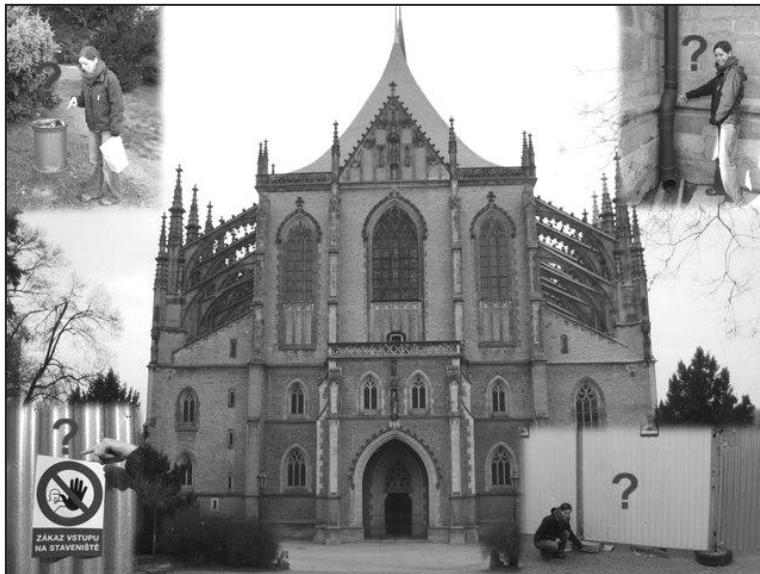
V krásném gymnplu nějakého Ortena :oD bylo mnoho zajímavých věcí i zvířat, například leguán Čiko, na kterého jsme nesměli klepat, jak nám řekl místní ředitel, a nebo vyčpaná zvířata v druhém (zakázaném) patře! Také na obrovské hady nesmím zapomenout (které jsem neviděla, protože bych je ani vidět nechtěla).

CHVÁLY, MYTÍ NÁDOBÍ I WORKSHOPY

Když jsme se ubytovali na „pokojích“, teda vlastně třídách (které byly nádherné, každá učebna sloužila pro jeden předmět, já jsem bydlela v učebně francouzského jazyka, kde jsme měli tabule s francouzskými názvy a větami), poslali nás do AULY. Aula byla obrovská místnost s velkými schody potaženými kobercem. Vepředu bylo podium (kde později hrála naše hudební a chválicí skupina) a pod ním velký prostor přímo jako dělána pro naše tanečnice. Na jedné stěně byla horolezecká stěna - velká horolezecká stěna - a na druhé straně stál ping-pongový stůl.

Usadili jsme se a seznámili se s pravidly „dorostového“ chování, informacemi o škole a poučením, že zde nesmíme nic ničit! Potom jsme šli na oběd. Už si ani nepamatuju, co bylo. Tak o tom radši nic psát nebudu. (To mi připomnělo, že bych chtěla jen zdůraznit, kdo myl všechno to nádobí –

služba. Na každé jídlo byla povolána služba „miniskupinek“ Bylo to děsný! Myslím, že by také nebylo od věci, kdybych se zmínila o tom, kdo to všechno uvařil (kromě obědů, to jsme chodili do restaurace na hranolky). Tak teda vyhlášuji, že všechno to uvařil a upekli: Vašek!!! No a pak se jako obvykle sportovalo.

Já jsem šla na skákačky, které mám moc ráda a myslím, že mi to i celkem jde. :o) Poté byly workshopy. Večer jsme pak ještě měli večerní shromáždění a čajovnu. Také nesměla chybět večerka a hurá do „postele“.

VELKOHRA!

O té se trochu rozepíšu. Tato hra spočívala v tom, že jsme dostali fotky, na níž byla zachycená různá tajemná místa

Kutné Hory a také tajní vedoucí sboru v podání Peťuš! My jsme měli chodit a hledat ta místa (chodili jsme po miniskupinkách), kde se skrývali papírky (Bible) s naší barvou a s nápovědou. Jeden háček to mělo, nesměl nás nikdo z vedoucích vyfotit! Když se to ale přece stalo, odečetl se té skupince bod! :o)

V určitou dobu jsme měli Bible odevzdat jedné „tajné osobě“ a pak odejít do restaurace na oběd. :o)

Byla to velmi zábavná hra. Spoustu lidí se na ní netešilo (včetně mě). Ale časem jsme se do hry tak zažrali, že jsme si to jak se patří užili! :o) Peťuš byla několik dní velmi populární a dost si to užívala. :o)

Naše skupinka byla třetí, odměna velká a pocit vítězství neodolatelný. :o)

BRIGÁDA!!! :O)

O té bych také něco napsala. Každý člověk si mohl vybrat na jakou chce jít brigádu, ale nakonec to stejně dopadlo jinak, než jsme všichni očekávali. :oD

Typy brigád: a) stavění cesty z kamenů, b) sbírání papírků po městě, c) vyklízení klubovny, d) dobročinné práce v azyláku.

Toho jsem se zúčastnila já. V azylovém domě to vypadalo..., no prostě jako by ten barák měl za minutku spadnout! Opryskané zdi, děsně nepořádek na obrovském dvoře, zábradlí jak ve vězení, ošklivé bílé stěny a mnoho dalšího. Naším úkolem bylo dát to tam trochu do pořádku! :o) Já jsem měla ještě s mnoha dalšíma HOLKAMA! uklízet na dvorku. Byla to náročná práce, makaly jsme dvě a půl hodiny, byla to dost těžká práce. Našly jsme spoustu zajímavých kousků, nějaké dost špinavé (nejen) spodní oblečení, které snad mohlo být někdy moderní a snad i značkové, ale jasně bylo, že teď tomu tak není.

Ostatní měli za úkol např. namalovat na zdi zvířátka, potapetovat dveře, uklidit kuchyň, natřít zábradlí aj. :o)

TROCHU PLNÝ VLAK

Všichni se rozloučili s Kutnohorákama a už jsme si to hasili s těžkými batohy na nádraží.

Do malého vlaku jsme se dostali jednoduše, ale do toho druhého jsme se málem nevešli!!!! :o/ Celou cestu jsme stáli v uličce na batohách a „na hlavách“ ostatních cestujících. :oD

V Praze jsme se také všichni rozloučili a smutně odjeli do svých domovů.

Podzimky se mi moc líbily. Byly až moc krátké a loučení s kamarádkami bylo smutné.

Už se těším na další akci s DOROSTEM! A jaká bude

naše příští akce?

Jukni se na informace nebo kalendář! :o)

(<http://mladezpraha.kaes.cz/>)

Sborová budova

Protože přibývá aktivit sborové mládeže a některé večery ve všední den jsou již prostory ve sborovém domě využity na 100% a některé akce se sem již nevejdou, rozhodlo vedení sboru již před několika

měsíci o rekonstrukci sklepních prostor pro mládež.

V současné době byl dokončen projekt a podáváme žádost o stavební povolení. První rozsáhlejší práce začnou v prvním lednovém týdnu. V lednu budeme také podávat žádost o grant na rekonstrukci těchto prostor.

Prosím vás o modlitby ohledně získání stavebního povolení i ohledně grantu. Budou také průběžně vyhlašovány brigády a pokud se budete moci zúčastnit a svůj čas věnujete na brigádu, výrazně tím přispějete k urychlení rekonstrukce.

Pokud by chtěl někdo rekonstrukci prostor podpořit finančně, můžete zaslat příspěvek na stavební fond našeho účtu: 179877055/0300, VS 910.

Za veškeré modlitby, finanční i praktickou pomoc předem děkuji.

Lubomír Ondráček

Sborová shromáždění

Již několik let se jako celé KS Praha scházíme na sborovém shromáždění první neděli v SOU na Jarově. Z některých důvodů nám ale prostory plně nevyhovují. Přes opakované urgencye nedošlo k rekonstrukci sociálních zařízení a uvítali bychom i další zlepšování vzhledu sálu. O těchto věcech se snažíme dále jednat s vedením SOU, současně jsme ale otevřeli možnosti scházet se na jiném místě.

Potřebujeme sál pro 500 lidí a prostory pro děti – předškolní nedělka - 40 dětí a školní – 70 dětí.

Pokud byste o nějakém takovém místě věděli, pošlete kontakt do kanceláře sboru: (paha@kaes.cz, Na Žertvách 23, Praha 8).

Někteří členové sboru na společná shromáždění nechodí. Pokud se to týká tebe, je to určitě škoda nejen pro tebe, ale i pro tvé děti. Všechny proto na tuto společnou slavnost první neděli v měsíci srdečně zvou.

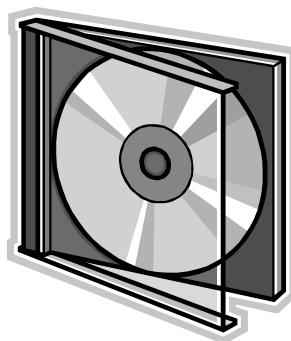
Lubomír Ondráček

Nahrávky kázání

Protože ubývá zájemců o nahrávky kázání na audiokazetách, přestali jsme audiokazety nahrávat a kázání jsou nahrávána v MP3.

Některá kázání lze stáhnout ze sborových internetových stránek

www.paha.kaes.cz, kde jsou umístěna v sekci „download“. Kázání ze sborových shromáždění v roce 2006 byla vypálena na CD a lze je za 100,- Kč zakoupit na sborovém shromáždění na Spojovací nebo ve sborové kanceláři. Na počátku roku 2008 bude k dispozici CD s kázáními v roce 2007.

Lubomír Ondráček

Získej Výklad Apoštolského vyznání víry s více jak 50% slevou!

V rámci sborového shromáždění 2. prosince se bude Výklad Apoštolského vyznání víry prodávat s více jak 50% slevou (u prodeje Sborového dopisu).

RECENZE

NA CO SE KOUKÁME (NEBO TAKÉ CO SI ČTEME)

Kapitán Fracasse

Když v roce 1872 zemřel skvělý básník a všestranný umělec Théophile Gautier, nebyl příliš doceněn. A dnes? Jestliže ho někdo zná, tak podle jediného románu Kapitán Fracasse. Toto umělecké dílo ale v mnohém předčí tvorbu jeho mnohem slavnějšího současníka Alexandra Dumase.

Baron de Sigognac přežívá na zpuštěném sídle svých kdysi slavných předků. Je stejně chudý jako ten nejposlednější vesničan žijící na bývalých, dávno prodaných pozemcích jeho panství. Zbýl mu již jen jediný věrný sluha Pierre. S tímto bývalým vojákem a šermířským mistrem tráví většinu svého času. Šerm je pro něj jedinou zábavou, kterou si může dopřát. Protože nemá s nikým srovnání, nikdo, ani on sám neví, že v něm vyrůstá jeden z nejlepších šermířů Francie.

Jednoho dne, uprostřed prudké bouře, zabuší u vrat starého hradu členové putující divadelní společnosti s žádostí o nocleh. Komedianti během hostiny připravené z jejich zásob přemluví Sigognaca ke společné cestě do

Paříže. To mu vzhledem k přítomnosti krásné Izabely nedělá velký problém. Aby pomohl svým novým přátelům, přijme roli kapitána Fracasse místo jeho nedávno zemřelého před-

stavitele. Kolem Isabely se rojí mnoho nápadníků. Především pyšný vévoda Vallombreuse se snaží získat Izabelinu přízeň pro ní ponižujícími způsoby. Velmi ho uráží, že Isabela má ve svém srdci nějakého komedianta, za kterého se zprvu Sigognac vydává a ne jeho samého. Dokáže kapitán Fracasse se svou bystrou myslí a rychlým kordem svojí milovanou ochránit?

T. Gautier byl skutečným mistrem pera. Podává-li kdo dámě vzácné květiny, cítíte jejich vůni. Popisuje-li ruinu Sigognacova sídla, jako by jste to byli vy, kdo se prochází po rozpadlém dláždění. Při putování s komedianty sněhovou vánicí máte i v teple domova pocit sněhu za krkem. Čtení takové knihy chce klid a čas. Číst ji ve spěchu je stejná škoda, jako vypít sto let staré archivní víno na „ex“. Režisér Pierre Gaspard-Huit natočil podle románu Kapitán Fracasse stejnojmenný film s Jeanem Maraisem v hlavní roli.

Kniha je dostupná v síti městských knihoven.

Pavel Rosecký

OZNÁMENÍ

Pozvání na lednové shromáždění

Milí sourozenci v Kristu,
tak jako každý rok i letos vás zveme na **společné shromáždění Církve Křesťanská společnost**. Chtěli bychom, aby to bylo slavnostní shromáždění na kterém budeme společně uctívat Pána Ježíše, naslouchat Jeho slovu, modlit se za rok 2008, žehnat si a vysluhovat Večeři Páně. **Je to příležitost naplnit to, kým jako církev jsme.** Jsme křesťané a chceme mít společenství spolu navzájem.

Jako radní budeme samozřejmě na celém shromáždění sloužit, ale o kázání jsme požádali někoho, koho si vážíme a kdo nám má určitě co říci. Věříme, že jeho přítomnost a služba bude pro vás všechny milým překvapením. (Pokud se někdo již dozvěděl kdo „hostem“ je, prosíme o mlčenlivost).

Sejdeme se 6. ledna 2008 ve 14:00 v Národním domě na Smíchově (Nám. 14. října 16). Shromáždění bude s Večeří Páně, pro děti bude připraven program. Předpokládaný konec bude v 17,00 hod.

Tento rok chceme navýšit kapacitu míst k sezení a přidat promítací plátna, aby viděli i ti, kteří se do sálu nevejdou.

Prosíme vás, abyste povzbudili členy vašeho sboru k hojně účasti. Je nám jasné, že pro některé to může být časově i jinak náročné, ale věříme, že to bude stát za to.

V Kristu

Rada CKS

Základy křesťanského života

***Přemýšlíte o Bohu a chcete se dovědět, čemu vlastně křesťané věří?**

***Věříte a chcete upevnit základy své víry?**

Zveme Vás na cyklus přednášek

Základy křesťanského života

Kdy: **17. 1. – 27. 4. 2008 vždy ve čtvrtek v 18:30 hodin**

Kde: **sborový dům KS Praha, Na Žertvách 23, Praha 8 – Libeň**

Doprava: **Metro B Palmovka**

Přednáší: **Ing. arch. Tomáš Dittrich a jeho hosté**

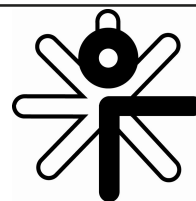
Na programu prakticky zaměřený výklad Bible, přátelské společenství, možnost dotazů a osobních rozhovorů.

Pořádá a srdečně zve: **Křesťanské společenství Praha**

Vstup zdarma

Témata přednášek

- 1) 17. 1. – Ze smrti do života
- 2) 24. 1. – Nový život, křest
- 3) 31. 1. – Víra, zkoušky, vítězství nad hříchem
- 4) 7. 2. – Bible – Boží slovo
- 5) 14. 2. – Jsme spravedliví, nebo hříšníci?
- 6) 21. 2. – Naplnění svatým Duchem
- 7) 28. 2. – Každý den s Bohem
- 8) 6. 3. – Modlitba
- 9) 13. 3. – Odpuštění
- 10) 20. 3. – Uzdravení z nemocí
- 11) 27. 3. – Osvobození od hříchů minulosti
- 12) 3. 4. – Jak s lidmi mluvit o Pánu Ježíši
- 13) 10. 4. – Co je to církev?
- 14) 17. 4. – Služebník a přítel
- 15) 24. 4. – Pán Ježíš přijde znovu

**Mládež
KS Praha**

Křesťanské společenství mládeže
Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

SETKÁNÍ MLÁDEŽE

DOROST (12-15 LET)

středy 17:00-19:00 hod
více info **Maruška Bukáčková**
775 367 678
marie.b@email.cz

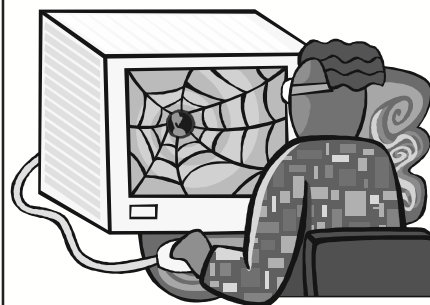
POROST (15-18 LET)

úterky 17:30-19:30 hod
více info **Dita Frantíková**
775 641 671
dita.frantikova@kaes.cz

ODROST (18-25 LET)

pondělky 18:30-21:00 hod
více info **Michal Klesnil**
737 984 138
mklesnil@atlas.cz

**Mládež
rozjíždí
obnovenou
webovou
stránku!**

Více na <http://mladezpraha.kaes.cz>.

**Obzvlášť
si všimněte blogů,
kde jsou nejaktuálnější
informace
ze života mládeží.**

CITOVÁ ZÁLEŽITOST

VÁNOČNÍ KONCERT

14.12. 2007 OD 18:30 CAFE ILLUSION, BUDEČSKÁ 33, PRAHA 2

AGLOW,

mezinárodní a mezidenominační sdružení žen
zve na další setkání,

které se koná v pátek **7. 12. 07**

v 18:00 v „kavárně“ ve dvoře, Soukenická 15 (CB),
Praha 1.

Jako obvykle chceme společně chválit Boha,
sdílet se o tom,
co Bůh činí v našich životech, potěšit se a povzbudit.

Jako host promluví

Luba Šťastná.

Jste srdečně zváni i se svými přáteli.

!!! SEMINÁŘ PRO MLÁDEŽ !!!

- Má profese, mé poslání -

- Proč křesťané pracují v různých profesích?
- Jak mohou svoji pracovní zkušenost využít ve službě Bohu?
- Kde všude můžeš Bohu sloužit jako učitel, lékař, údržbář, programátor, trenér atd.?

Co: **Seminář Má profese, mé poslání**

Kdo: **Pořádá Interserve Europe ve spolupráci s KS Plzeň**

Kdy: **Sobota 8.12. 2007, program cca od 9-17**

Kde: V Kulturním centru B. Němcové 9, Plzeň

Jak: Chceš-li jet společně s týmem z KS Praha,
přihlas se u Petra Hrdiny, petr.hrdina@centrum.cz, tel. 608127390

Ruční mytí aut INTERIÉRY,

skvělé ceny,

garáže Zbudovská 760 (Novodvorská),

při mytí možnost celodenního parkování,

objednávky info tel.: 777304930, CCS

Mladá rodina hledá byt či domek

(popř. stavební pozemek) v Praze a okolí.

Kontakt: tcv@kmspraha.cz, 777 618 336 (Tomáš Coufal)

Dětská hudební skupina

Zakládáme, jako výsledek táborových aktivit, dětskou hudební skupinu dětí od 8 do 12 let.

Děti budou mít možnost trénovat zpěv pod vedením učitelky hudby Uljany Kališněnko, v odpoledních hodinách ve středu (příspěvek 500,- za pololetí).

Celý dětský tým se bude scházet zatím jednou měsíčně pod vedením Petra Adamce a Marty Hrabcové.

Nejbližší termín je 9. 12. od 10 hodin v Heřmánku na Černém Mostě - centrum Vítejte.

Naši aktivitu prosím neberte hudebníci tak vážně, jde nám o to podpořit touhy dětí, často touhy od Boha, tak jak to děláme na táborech a uvádět je do jejich obdarování či jen tak zkusit nové věci.

Manželé Jirka a Lenka Hodničákovi
(oba SŠ) hledají zaměstnání
v Praze od ledna 2008.

Budeme vděční i za tip nebo radu.

Tel.: 728 965 226, 721 590 794

Dívenčí společnost KAIROS II. vás zve na představení

KLaP

Kříž, Lotos a Půlměsíc - dialog o smyslu bytí

UTERÝ 4.prosince od 19:30
Klub Klamovka (Podbělohorská 3, Praha 5)

představení není vhodné pro děti do 12 let.

VSTUPNÉ 80,-

Benefiční představení pro ACET ČR

Představení vzniklo za podpory Magistrátu hl.m.Prahy www.kairos2.wz.cz

SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS

Sborové bohoslužby

neděle 6.1. ve 14:00,
Národní dům na Smíchově, Náměstí 14. října 36

Sborová modlitební

se v prosinci nekoná, protože by připadla na
Štědrý večer

Setkání služebníků

soboty 29.3., 14.6., 20.9. a 29.11. v 9:00

Modlitební skupinka za sbor

10., 17., 24. a 31.1. 6:00-7:00, Malý sál

Není-li uvedeno jinak, konají se sborové akce
na adrese sboru.

Biblické hodiny

Biblické hodiny budou od prosince 2007 přerušeny. Důvodem je, že se nepodařilo vytvořit trvalý služební tým a že o průběžné biblické hodiny je malý zájem. Větší zájem byl o uzavřené cykly přednášek na jednotlivé biblické knihy a o speciální témata.

Takto zaměřené biblické hodiny budeme připravovat i v příštím roce a o jejich pořádání budete včas informováni.

V posledních letech se o organizaci biblických hodin starali nejvíce manželé Hradovi. Děkuji jim i na tomto místě za všechnu jejich energii, kterou do pořádání biblických hodin s ochotou investovali. Jejich služba byla požehnaním pro mnohé účastníky.

Lubomír Ondráček

INFORMACE O REGIONECH

Čísla u kolonky Počet členů znamenají: dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

ČERNÝ MOST

- **Kolektivní vedení**
- **Shromáždění:** Ne 10:00, Komunitní centrum - Motýlek, Vlčkova 1067, Černý Most, (vchod z ul. Bouřilova, 2 min. od metra Rajská zahrada)
- **Počet členů:** 29/19/18

ZÁPAD

- **Kolektivní vedení**
- **Shromáždění:** Ne 15:30 (9. a 23.12.) Komunitní centrum sv. Prokopa, Sluneční nám., Praha 13 - Nové Butovice, (stanice metra „Hůrka“)
- **Rozbalené Vánoce (pro děti do 12-ti let):** 16.12. od 15.30 hod, Komunitní centrum sv. Prokopa
- **Vánoční bohoslužby v Misijním středisku:** 24.12. od 22.00 hod, Misijní středisko Barrandov, Grossova 1144/6, Praha 5, (stanice tram. 12+14 „Poliklinika Barrandov“)
- **30.12. shrom. s reg. Východ v 16:00 ve sborové budově**
- **Počet členů:** 54/18/19
- **Výstup:** Jiří Niewald – přestup ICF

JIH

- **Pastor:** Miloš Poborský
- **Shromáždění:** Ne 10:00 (modlitby 9:30), ZŠ prof. Švejcara, Mráčkova 3090, vchod B, Modřany, Praha 4
- **Modlitební chvíle:** Ne 18:00 - Dáša Blažková, Slepá I/14
- **Počet členů:** 44/5/15

PALMOVKA

- **Pastor:** Martin Čunek
- **Shromáždění:** Ne 10:00, Na Žertvách 23
- **Počet členů:** 78/15/29
- **Vstup:** Monika a Alex Kurkovi (přestup z Jihovýchodu)
- **Výstup:** Jakub Křečan (přestup do ECM Vilová)

SEVER

- **Pastor:** Tomáš Božovský
- **Shromáždění:** Ne 9:30, ZŠ TGM, Ortenovo nám., Praha 7 30.12. se shromáždění nekoná, doporučujeme shromáždění reg. Palmovka v 10:00
- **Regionální modlitební:** Po 17.12. v 18:00 u Václaviků
- **Počet členů:** 107/24/56
- **Výstup:** Vojta, Pavlína, Lukáš a Dominika Laňkovi

JIHOVÝCHOD

- **Pastor:** Zdeněk Rašovský
- **Shromáždění:** Ne 9:30 (8:50 modlitební), Křesťanské centrum JM (vchod od hřiště), Modletická 1401, Praha 4
- **Počet členů:** 45/0/22
- **Výstup:** Darina Nováková (přestup na reg. Východ)

STŘED

- **Kolektivní vedení**
- **Shromáždění:** Ne 10:00, Strašnické divadlo, Solidarity 53, Praha 10
- **Pořádáme bohoslužby na Štědrý den** od 10:00 Na Žertvách, kam zve i ostatní. Výjimka ve scházení - 23.12. a 30.12. NENÍ SHROMÁŽDĚNÍ.
- **30.12.** Bude společné shromáždění s ECM Strašnice ve Vilové 26
- **Počet členů:** 87/23/41

VÝCHOD

- **Vedením pověřen:** Otakar Kunzmann
- **Shromáždění:** Ne 16:00, Na Žertvách 23 23.12. 16:00, 30.12. 16:00 (spojeno s reg. Západ)
- **Reg. modlitební:** Ne 15:00 každou neděli v knihovně
- **Počet členů:** 91/14/19
- **Vstup:** Veronika Ledvinová (přestup z reg. Palmovka), Darina Nováková (přestup z reg. Jihovýchod)

SBOR KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00, Praha 8

Kontakt

tel/fax: 284 822 294
e-mail: paha@kaes.cz
<http://www.paha.kaes.cz>

Účet

Sbor Křesťanské společenství Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32

Č.ú.: 179877055/0300

konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
04694	desátky	Černý Most
05694	desátky	Západ
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební	fond
682103	Angel	Lama

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00, Praha 8
Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor:

Tomáš Božovský, tel: 233 542 714,
724 435 310, e-mail: sd@kaes.cz

Redakce: Pavel Rosecký, Johana Dittrichová, Anna Slobodová

Příjem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail
sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 15. předchozího měsíce.

Doporučená cena: 12 Kč.

**Příští číslo vyjde
v neděli
6. ledna 2008.**

Téma: Co je před námi?

